

NIEUWE MUZIEK OP DE DOM

MALGOSIA FIEBIG

8 september 2018 - 11:00

Caribell (2017, 7'00)

Componist **David Azaglo** (GHA 1990)

Slingertouw (2018, 7'00)

Componist **Joris van Suijdam** (NLD 1996)

Cross Nine (2018, 10'00) wereldpremière

Componist **Berry van Berkum** (NLD 1960)

Hemony (2016, 7'00)

Componist **Christiaan Richter** (NLD 1990)

Growth is Form (2017/2018, 8'00) wereldpremière

in opdracht van Gaudeamus

Componist **Chris Williams** (AUS 1986)

Mother (2018, 20'00) wereldpremière

in opdracht van Gaudeamus

Componist **Martijn Comes** (NLD 1979)

Malgosia Fiebig - Stadsbeiaardier van Utrecht en Nijmegen.

Malgosia studeerde aan de Muziekacademie van Gdansk, waar zij haar Master of Music behaalde voor orgel en koordirectie. In 1999 volgde ze de opleiding tot beiaard bij Gert Oldenbeuving en werd de eerste naoorlogse beiaardier van de St. Catharinakerk, na 60 jaar stilte. Na twee jaar werd ze tevens benoemd tot beiaardier van het carillon in het stadhuis van Gdansk.

In 2004 verhuisde ze naar Nederland en behaalde een jaar later een Bachelor of Music in Carillon Performance na haar studie aan de Nederlandse Beiaardschool, bij Arie Abbenes.

Ze studeerde in juni 2007 af als Master of Music bij Frans Haagen en Henk Verhoef.

Ze won verscheidene eerste prijzen bij internationale beiaardcompetities en gaf beiaardconcerten in heel Europa, Curaçao, Australië en de VS. Opnames van haar eerbetoon

aan de overleden artiesten David Bowie en Avicii, op de Domtoren, gingen viral en werden over de hele wereld miljoenen keren bekeken.

Malgosia studied at the Academy of Music in Gdansk, where she obtained a Master of Music in organ and choral conducting. In 1999 she studied carillon playing with Gert Oldenbeuving and became the first post-war carillonneur of St. Catharine's Church, after 60 of silence. After two years she was also appointed carillonneur of the bells in Gdansk city hall.

In 2004 she moved to the Netherlands and one year after she obtained a Bachelor of Music in Carillon Performance after completing her studies with Arie Abbenes at the Nederlandse Beiaardschool. In June 2007 she graduated as a Master of Music with Frans Haagen and Henk Verhoef.

She has won numerous first prizes at carillon competitions internationally and has performed carillon concerts across Europe and in Curaçao, Australia and the US. Videos of her odes to the artists David Bowie and Avicii after their deaths, performed on the Domtoren bells, went viral. They were viewed by millions of people all over the world.

Caribell

Dit stuk is geïnspireerd op het getal vier. Azaglo kwam tot dit uitgangspunt toen ze ontdekte dat het grootste interval dat met één hand op het carillon kan worden gespeeld, vier is. Bij het componeren van *Caribell* beperkte ze zich tot vier toonhoogten en bepaalde ze het ritme door middel van rekenkundige verhoudingen gebaseerd op het getal vier.

This piece was inspired by the number four, after Azaglo learned that the fourth is the largest interval that can be played by one hand on the carillon. Limiting the piece to four pitches, and working out the rhythm by using some mathematical relations based on the number four, Caribell was composed.

Slingertouw

Slingertouw is een werk gecomponeerd door Joris van Suijdam. Het geeft de impressie van een eindeloze val, met cascaderende melodiën die steeds verder lijken te dalen. Het is gecomponeerd in opdracht van A Struggle For Peace, maar met de Gaudeamus muziekweek zal een nieuwe variatie op het stuk te horen zijn.

Slingertouw is a work composed by Joris van Suijdam. It gives the impression of an endless fall, with cascading melodies that seem to descend indefinitely. It was commissioned by A Struggle For Peace, but, during the Gaudeamus music week a new variation on the piece will be played.

Cross Nine

Dit stuk werd geschreven in het kader van het project *Rythmique de l'Afrique Central*. Het werd gemaakt met steun van het FPK en is de eerste uit een serie van vijf composities. Als inspiratie voor dit werk nam de componist de Afrikaanse polyritmie zoals die te horen is op historische opnames in het Africamuseum in Tervuren, België. Daarnaast hoort de luisteraar ook enneatonische toonladders in combinatie met "blue notes".

This piece was written as part of the project Rythmique de l'Afrique Central and is supported by the Dutch Performing Arts Fund. It is the first composition in a series of five.

The inspiration for this piece came from African cross rhythms heard on historical recordings from the Royal Museum for Central Africa (Tervuren, Belgium). The listener will also hear enneatonic scales combined with "blue" notes.

Hemony

Het carillon is een instrument waarmee Richter als luisteraar al sinds zijn vroege jeugd bekend is, en dan met name de beroemde, door de gebroeders Hemony gebouwde beroemde carillons in het centrum van Utrecht, de stad waar hij opgroeide. De opdracht om voor dit instrument een stuk te schrijven was voor hem als componist dan ook de start van een compleet nieuwe ontdekkingstocht, die desondanks iets heel vertrouwds had. Dankzij zijn ervaring met het schrijven voor historische kerkorgels was hij al bekend met de bijzondere ervaring om een kerktoren te beklimmen en daar een uniek, zeer oud, handgemaakt instrument aan te treffen, en de sfeer die dat oproept. Het carillon bracht Richter letterlijk naar nieuwe hoogten toen Malgosia Fiebig (de carillonspeler van Utrecht en Nijmegen), hem het carillon in de toren van de Utrechtse Nicolaïkerk liet zien en het voor hem bespeelde. Zij kon al zijn vragen over het instrument voor hem beantwoorden. Voor haar schreef hij het stuk *Hemony*.

Wat Richter direct opviel aan het instrument is de klank van de klokken, die rijk is aan boventonen, maar ook de snelheid en de lichtheid waarmee ze kunnen worden bespeeld. Tijdens het werken aan het stuk begon hij uitgebreid onderzoek te doen naar de boventonen die de klokken produceren, met hun duidelijke minor 10th. Het werd duidelijk dat factoren als dit, naast de leeftijd en het bijbehorende verval van de klokken, om een aanpak vroeg die behoorlijk afwijkt van andere instrumenten, zeker wat betreft de harmonie.

Hemony kan op twee manieren worden uitgevoerd. Ten eerste kan het worden gespeeld als een op zichzelf staand solostuk. Maar een andere mogelijkheid is om het te spelen als aanvulling op of extensie van het grotere werk *Die Erfüllung aller Ansprüche auf eine Orgel*. Tijdens de eerste opvoeringen van *Hemony* is dit een zeer succesvolle combinatie gebleken.

The carillon is an instrument with which Richter has been familiar as a listener from his early years, especially the famous instruments (made by the Hemony brothers) in the centre of Utrecht, the city where he grew up. The invitation to write a piece for the instrument started an exploration into something that was new for the composer, but at the same time felt very familiar.

*Because of his writing for historic church organs, he was familiar with the extraordinary experience of ascending a church tower to find a very old handcrafted instrument, and the exceptional atmosphere it creates. The carillon literally took him to greater heights when Malgosia Fiebig (the carillonneur of Utrecht and Nijmegen) demonstrated to Richter the carillon in the tower of the Nicolaïkerk in Utrecht, and answered all the questions he had about the instrument. He wrote the piece *Hemony* for her.*

Immediately, Richter noticed the overtone-rich sound of the bells, but also the velocity and lightness with which they can be played. While working on the piece he began an elaborate research on the

overtones the bells produced, with their very apparent minor 10th. It was apparent to him that these factors, combined with the long decay of the bells, asked for an approach that is quite different from other instruments, especially in terms of harmony.

Hemony can be performed in two ways. Primarily it can be performed as an independent solo piece. Another possibility is to perform it as a companion piece of, or in fact an extension to, the larger work Die Erfüllung aller Ansprüche auf eine Orgel. The first performances of Hemony proved the latter option to be a successful combination.

Growth is Form

Voor Robyn Holmes

Williams is gefascineerd door klokken, vanwege hun geluid, structuur en symbolische waarde. In dit stuk maakt hij gebruik van het Steinhaus-Johnson-Trotter algoritme, een algoritme dat gebruikt wordt om patronen te genereren waarmee klokkenluiders al heel lang bekend zijn. Soms worden ze ook wel "plain changes" genoemd, simpele verschuivingen waarmee steeds subtiele variaties worden toegevoegd aan herhalende frasen. Deze plain changes creëren elke mogelijke ordening binnen een reeks door in elke herhaling de positie van slechts twee elementen (hier: noten) te veranderen. De vorm van het muziekstuk komt helemaal voort uit het laten doorklinken van deze verschuivingen. Dit idee, waarbij de vorm organisch tot stand komt, is kenmerkend voor de composities van Williams. Hij droeg dit stuk op aan Robyn Holmes, als cadeau voor haar pensionering.

For Robyn Holmes

Williams is captivated by bells as sound, symbol and structure. This piece uses the Steinhaus-Johnson-Trotter algorithm, an algorithm for creating patterns long known to bell-ringers and sometimes referred to as the "plain changes", to subtly and constantly vary repeating phrases. The plain changes create every possible ordering of a series while only ever changing the position of two elements (i.e. notes) in each repetition. The form of the piece grows entirely out of letting these changes 'ring'. This idea of form emerging through growth, as a biological principle, is a crucial element of Williams' compositional style in general.

The piece is dedicated to Robyn Holmes as a gift upon her retirement.

Mother

Mother wil een eigentijds muzikaal gebed zijn ter verering van Moeder Natuur. Het vormt een oproep om al het goede van de natuur te gedenken. Comes koos dit onderwerp omdat dit soort muzikale oproepen of gebeden rond onze diepe verbondenheid met de natuur een

universeel verschijnsel zijn, en toch in publieke muziek zeer zelden worden gehoord. En dat terwijl het carillon een enorm publiek bereik heeft.

De oproep in dit stuk is om stil te staan bij de stilte en het lijden, nederigheid en zorgzaamheid, moed en berusting, beperking en vrijheid, vernieuwing, zelfopoffering en goedheid. Het idee werd geboren toen de componist zich realiseerde wat zijn moeder en de moeder van zijn kind hem hadden gebracht in de loop van zijn veranderende leven. Comes realiseerde zich dankzij hen wat ons gedurende ons leven allemaal te wachten staat en wat we uit het oog verliezen.

Voorbeelden van zulke muzikale gebeden vond Comes bij Native American-stammen. Hij vindt het van belang dat we kenmerken van andere culturen in onze eigen cultuur inbrengen omdat we daarmee nieuwe muziek kunnen schrijven voor traditionele instrumenten als het carillon. Musici en toehoorders zijn voor hem daarnaast vaak te zeer gericht op de technische en esthetische aspecten van muziek en niet op het doel ervan, op wat het de luisteraar brengt. Hij hoopt hierin een beter evenwicht te creëren.

Het stuk wordt opgedragen aan alle moeders in het leven van de componist.

Met speciale dank aan: Martijn Buser, Malgosia Fiebig, Jeffrey Roden

Mother is an attempt to create a contemporary musical invocation or prayer to call on the qualities of (Mother) nature. It is a summoning to remember all these qualities.

Comes chose this subject because this type of musical invocation or prayer deeply connected to nature are universal, yet so rare in public music. And the carillon has such an enormous reach.

The invocation induces us to remember silence and suffering, humility and caring, courage and acceptance, freedom and limitation, renewal, self-sacrifice, and kindness. The idea started from a deep personal realization of how transformative the composer's mother and the mother of his child had been in the course of his lifetime. It made him aware of the greater reality life holds for all of us, and that we all too soon forget about.

Comes found examples of such musical invocations among Native American tribes. He believes it is important to inject qualities of other cultures into our own, as it is important to bring new music to traditional instruments like the carillon. All too often, musicians and spectators are mostly concerned with the technical and aesthetic aspects of music, rather than the purpose of the music and what it brings to the listener. He hopes to add a little more balance to the experience.

This piece is dedicated to the mothers close to the composer.

Special thanks to: Martijn Buser, Malgosia Fiebig, Jeffrey Roden

Gaudeamus Agenda

1 oktober 2018 | TivoliVredenburg | **Club Fluxus: Jesse Passenier & the Fluid Orchestra**
1 november 2018 | TivoliVredenburg | **Club Fluxus: Diamanda Dramm - Violin Spaces**
8, 9, 10 en 11 november 2018 | diverse locaties | **Gaudeamus @Le Guess Who?**
22 november 2018 | Kunstruimte KuuB | **KuuB Concert: Martin van Hees - gitaar solo**
29 november 2018 | Orgelpark Amsterdam | **Gaudeamus & Unsounds - vinyl presentaties**
6 december 2018 | TivoliVredenburg | **Club Fluxus: Klusters5 - Dutch Focus**